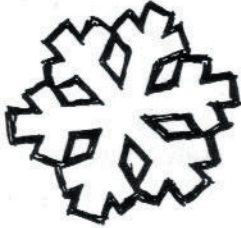

PÅ VERS

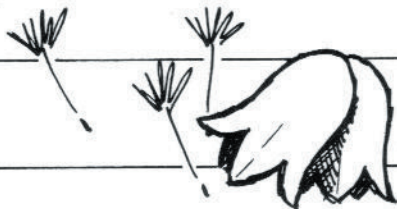

SNØKORN

Det er så rart med oss som er små vi må følge med dit de andre vil gå jeg, hvitt og lite, bodde en gang i en sky som flyttet seg akkurat hit til din by

Så ble skyen lei meg og viftet meg vekk jeg falt og jeg falt og landet i en hekk Da kom det en vind og blåste meg bort over to trær og inn i en port

Der sto det en stor og en liten gutt og derfor, min venn, var reisen snart slutt de lagde en snøball som de kastet av sted jeg ble med ballen, og det var det.

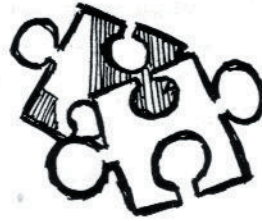
LØVETANNFORELSKELSE

Løvetann kalles jeg, jeg står her og venter på blåklokker fine, på blåklokkejenter

Blomster er rare, blåklokken helt umulig den vokser under jorden, og kommer opp først i juli !

Nå har jeg ventet lenge nok, det ser du på mitt hår for håret er blitt gråhvitt fukk, og jeg er lei meg her jeg står

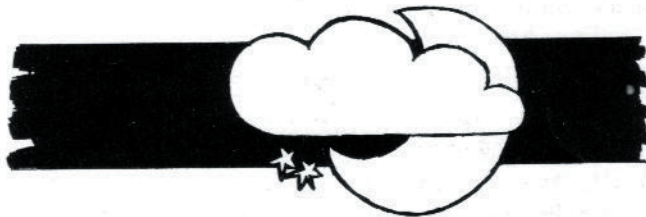
Hver vår skjer det samme, ingen blåklokker kommer men engang får jeg se dem, kanskje alt til neste sommer

PUSLESPILL

Vi pusler, vi pusler med brikker så små noen er hvite, og noen er blå. Noen har halve hus, andre har et helt, noen har mennesker og dyr som er delt.

En er en trekant, en annen rund og fin, legger du din brikke, kanskje passer den i min. Vi pusler vi pusler, ja, slik blir det til, det bildet vi kaller et puslespill.

MÅNEN SOVER

Månen sover med en sky til pute det kan du se gjennom vinduets rute

Noen ganger legger den hånden til hodet da ser du den halv, høyt over vår klode

Andre ganger stuper den, tung og trett ned i dype havet, blir borte rett og slett

Vet du, lille barn, hva månden har på når den sover der oppe i nattens blå ?

Jo, månen sover i skysengen sin i lysegrønn nattdrakt, nesten maken til din